सुतंभर आत्रेयः।अग्निः। त्रिष्टुप्।

प्राग्नये बृह्ते यज्ञियाय ऋतस्य वृष्णे असुराय मन्म। घृतं न यज्ञ आस्येर् सुपूतं गिरं भरे वृष्भायं प्रतीचीम्॥ ५.०१२.०१

बृहते- महते। यज्ञियाय- पूज्याय। ऋतस्य वृष्णे- सत्यवर्षकाय। असुराय- प्राणदाय। अस्रये-सर्वभूतिहतकतवे पावकाय। मन्म- मननं समर्पये। यज्ञे। आस्ये- अग्निमुखे। घृतम्-पूतनवनीतम्। न- इव। वृषभाय- वर्षकायाग्नये। प्रतीचीम्- अभिमुखीम्। गिरम्- वाचम्। भरे-धारये॥१॥

ऋतं चिकित्व ऋतमिचिकिष्यृतस्य धारा अनु तृन्धि पूर्वीः।

नाहं यातुं सहसा न द्वयेने ऋतं सेपाम्यरुषस्य वृष्णेः॥ ५.०१२.०२

ऋतम्- प्रकृतिनियतिम्। चिकित्वः- जानन्। ऋतम्- उपासकधर्मम्। चिकिद्धि- बुध्यस्व। ऋतस्य- सत्यस्य। धाराः। पूर्वीः- सनातनीः। अनु तृन्धि- पिहितद्वाराणि विभिद्य प्रवाहय। सहसा- शक्त्या। अहम्। यातुम्- हिंसाम्। न। सपामि- स्पृशे। द्वयेन- अनार्जवेन। अरुषस्य- रोचमानस्य। वृष्णः- वर्षकस्याग्नेः। ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यम्। न सपामि॥२॥

कर्या नो अग्न ऋतयन्नृतेन भुवो नवेदा उचर्थस्य नव्यः।

वेदां मे देव ऋतुपा ऋतूनां नाहं पतिं सनितुरस्य रायः॥ ५.०१२.०३

अग्ने। ऋतयन्- सत्यं कुर्वाणः। कया- केन। ऋतेन- धर्मेण। नः- अस्माकम्। उचथस्य-मन्त्रस्य। नवेदाः- ज्ञाता। नव्यः- अभिनवः। भुवः- भवेः। ऋतूनां ऋतुपाः- कालावयवपालकः। देवः। मे- मद्भृदयम्। वेद्- जानातु। सनितुः- सम्भजनशीलस्य मम। रायः- धनस्य। पितम्-स्वामिनमग्निम्। अहम्। न- न बाधे॥३॥

के ते अग्ने रिपवे बन्धनासुः के पायवः सनिषन्त द्युमन्तः।

के धासिमेग्ने अनृतस्य पान्ति क आसेतो वर्चसः सन्ति गोपाः॥ ५.०१२.०४

अग्ने। ते- तव। के- के पुरुषाः प्रणाल्य इति भावः। रिपवे- शत्रवे। बन्धनासः- बन्धकाः। के। युमन्तः- द्योतकाः। पायवः- रक्षकाः। सनिषन्त- यच्छन्ति। अग्ने। के। अनृतस्य धासिम्- पतितम्। पान्ति- उद्धृत्य रक्षन्ति। के। असतः वचसः- असद्वाक्यात्। गोपाः- पालकाः। सन्ति- भवन्ति॥४॥

सर्खायस्ते विषुणा अग्न एते शिवासः सन्तो अशिवा अभूवन्।

अधूर्षत स्वयमेते वचौभिर्ऋजूयते वृजिनानि ब्रुवन्तः॥ ५.०१२.०५

अग्ने। एते- इमे केचन। अशिवाः- अमङ्गळाः पितताः। सन्तः। विषुणाः- सर्वत्र वर्तमानाः। ते-तव। सखायः- मित्रभूताः। शिवासः- मङ्गळाः। अभूवन्- अभवन्। अन्ये केचन। ऋजूयते-सत्यकामाय। वृजिनानि- आवर्जनीयानि। ब्रुवन्तः- वदन्तः। वचोभिः- निन्दावचनैः। स्वयम्। एते- इमे। अधूर्षत- अहिंस्यन्त॥५॥

यस्ते अग्ने नर्मसा यज्ञमीर्ट ऋतं स पीत्यरुषस्य वृष्णेः।

तस्य क्षयः पृथुरा साधुरेतु प्रसस्त्रीणस्य नहुंषस्य शेषः॥ ५.०१२.०६

अग्ने। यः। ते- तव। यज्ञम्। नमसा- नमस्कारेण। ईट्टे- स्तौति। सः। अरुषस्य- रोचमानस्य। वृष्णः- वर्षकस्याग्नेः। ऋतम्- नियतिम्। पाति- रक्षति। प्रसर्स्वाणस्य- त्वत्प्रपन्नस्य। नहुषस्य- चित्तवृत्तिबन्धकस्य। णह बन्धने। तस्य। पृथुः- प्रभूतम्। क्षयः- सदनम्। साधुः- साधु। श्रोषः- त्वच्छेषभूतम्। एतु- गच्छतु॥६॥